

Genieten van mooie oude techniek.

(Of: “Terug in de tijd met een studiekamer filosoof?”)

Gebeurt het u ook wel eens dat u de mogelijkheid krijgt iets te gaan zien waarin u bijzonder geïnteresseerd bent? Mij overkwam dat kort geleden. Ik kreeg de kans een halve dag als gast bij een museum spoorlijn te vertoeven. Hiermee bedoel ik niet een model baan, nee een heuse spoorlijn, met stations, stoomtreinen, werkplaatsen en treinritten.

Alhoewel mijn professionele carrière helemaal in het teken van het ontwikkelen van de nieuwste technologieën staat, met IoT als speerpunt, hang ik sterk naar oude technieken. Ik kan intens genieten van het vakmanschap waarmee de vroegere stoomlocomotieven gebouwd zijn en nu onderhouden worden.

Ik had het geluk door een jonge enthousiaste medewerker alles uitgelegd (en getoond!) te krijgen. Bij verschillende stoom- en dieselelektrische locomotieven mocht ik op de bok komen en motorcompartimenten werden voor mij geopend. Voor iemand als ik, die in zijn professionele omgeving bezig is met ‘concepten’, ‘systemen’, ‘strategieën’ en ‘implementaties’, een feestelijk gebeuren waarbij ik geleerd heb hoe generaties ingenieurs vóór mij kans zagen om stoomketels te bouwen zonder te lassen (die techniek kwam pas later) met drukken tot 20 bar met voor de verbindingen alleen klinknagels en vakmanschap! Dit kan bij mij rekenen op oprechte bewondering.

Als u wel eens een kraan gemonteerd hebt herkent u wellicht het verschijnsel dat dit vaak in 2 (of meer) keer gaat. De eerste maal blijkt de tape op het schroefdraad toch niet helemaal volgens de specificaties aangebracht en lekt er het een en ander. En hier gaat het dan nog maar om 3 tot 4 bar.

Met deze ervaringen in het achterhoofd heb ik van de rondleiding genoten. Ook het kijken, of beter nog, het ervaren van zo’n locomotief onder stoom is een fantastische ervaring. Het sist, stoomt, ploft en rookt. Voor onze voorouders die hiermee geconfronteerd werden moet dit wel op een wezen uit de hel geleken hebben.

Ondanks mijn liefde voor oude technieken ben ik blij dat we inmiddels in een andere tech-wereld leven. Zo veel meer mogelijkheden, zoveel meer kansen, zoveel meer verbetering!

Je moet er toch niet aan denken dat de NS nog met stoom zou rijden, alleen al die vervuiling en dan het lage rendement.... Nee de huidige treintechnologie past toch beter in de tegenwoordige tijd. Conservatisme is leuk om (iets van) het oude te behouden, maar we kunnen toch maar beter vooruit kijken en de huidige uitdagingen met nieuwe oplossingen het hoofd bieden en niet met oplossingen van gisteren....

De misvatting dat je problemen van nu kunt oplossen met de kennis van gisteren leeft ook sterk bij sommige politici. Het mantra “Vroeger was het beter, laten we dat weer in ere herstellen” lijkt in de praktijk nauwelijks te realiseren. Dit zien we in de lokale (Nederlandse) politiek regelmatig fout gaan, de klok kun je wel teruggedraaien maar daarmee is de verstreken tijd níet teruggegaan.

Wij, maar vooral de wereld is veranderd en daar zullen we ons toch op aan moeten passen, of nog beter, op anticiperen om er ons voordeel mee te doen.

Teruggaan in de tijd is niet alleen onmogelijk, we zouden er ook veel mee vernietigen. Dus laten we ons niet voor de gek houden, terug naar een boreale samenleving (wat dat ook mag zijn) gaat gewoon niet werken, nergens zijn ze zo gek dat men dit gaat proberen.

Nou, nergens.....? Ja, er is één plek in de wereld waar men dit aan het proberen is. Waarschijnlijk raadt u het al, het Verenigd Koninkrijk. Opgezweept door, wat in de bijbel valse profeten worden genoemd, heeft krap de meerderheid, 52% van de 72% van de stemgerechtigden (dit is 37% van de stemgerechtigden) voor een Brexit gekozen. Terug naar vroeger, toen alles nog goed was!

De praktijk leert echter anders en wat dat betreft hebben de Engelsen pech dat zij de beroemde versregel van de schrijver Willem Elsschot nooit gelezen hebben: “Want tussen droom en daad staan wetten in de weg en praktische bezwaren”.

Ó zo van toepassing op die ideologen die ons willen doen geloven dat we terug moeten en niet vóóruit.

Moraal van dit verhaal: “Neem studentikoze en andere studiekamer filosofen niet al te serieus, blijf zelf nadenken en vooral genieten van al het mooie uit het verleden!”

Jan W. Veltman

Reageren? jan.w.veltman@technology2success.nl

